

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Sofia Negru, reprezentată de avocatul Serghei Rusev și Vasile Baran, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Sofiei Negru împotriva lui Vasile Baran cu privire la înlăturarea obstacolelor, demolarea construcției ilegale și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Sofia Negru, prin intermediul avocatului Serghei Rusev și apelul declarat de Vasile Baran, prin intermediul avocatului Gheorghe Josu și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 26 ianuarie 2017, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 31 decembrie 2014, Sofia Negru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Baran, intervenient accesoriu Primăria or. Cantemir cu privire la înlăturarea obstacolelor, demolarea construcției ilegale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că deține cu drept de proprietate bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX din str. XXXXX or. XXXXX.

Menționează că în luna mai 2014, vecinul ei, Vasile Baran, proprietarul bunului imobil din str. XXXXX din or. XXXXX, a început reconstrucția unor anexe gospodărești.

Evidențiază că în lipsa acordului ei, Vasile Baran a început reconstrucția neautorizată a casei de locuit, a unei bucătării de vară și a unei anexe gospodărești cu depășirea limitei admise de lege pentru construcțiile efectuate de la linia de hotar între vecini.

Sușține că a solicitat lui Vasile Baran să înceteze construcțiile ilegale cu încălcarea dreptului de proprietate și vecinătate, și să efectueze construcțiile

menționate cu respectarea distanței prevăzute de lege de la limita de delimitare a hotarului, pârâtul însă a continuat să construiască anexele.

Relevă că urmare a refuzului pârâtului să înceteze construcțiile ilegale, dânsa s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Cantemir cu mai multe cereri privind luarea măsurilor legale în stoparea acestor ilegalități, însă organul de poliție nu a întreprins nicio acțiune în acest sens.

Relatează că în luna iunie 2014, a depus o cerere la Primăria or. Cantemir cu privire la determinarea hotarului între gospodăria ei și a lui Vasile Baran, la care la fel nu a primit niciun răspuns.

Ulterior, la 8 octombrie 2014, deoarece pârâtul a refuzat categoric să respecte prevederile legii la construcția anexelor sale gospodărești, a depus o cerere la Primăria or. Cantemir și la Inspecția de Stat în Construcții pentru constatarea încălcărilor efectuate de către Vasile Baran la construcția anexelor gospodărești.

Afirmă că prin certificatul nr. 8 din 12 noiembrie 2014, arhitectul – șef al r-lui Cantemir a confirmat faptul că Vasile Baran a efectuat construcția unor anexe gospodărești în lipsa documentației de proiectare și cu încălcarea prevederilor legii.

Declară că faptul reconstrucției neautorizate a anexelor gospodărești de către Vasile Baran a fost stabilit și prin procesul – verbal nr. AA 0002837 din 3 decembrie 2014 întocmit de inspectorul principal al Inspecției de Stat în Construcții Teritorială „Sud” Cahul, prin care s-a constatat și faptul că Vasile Baran a săvârșit contravenția prevăzută la art. 179 Cod contravențional.

Remarcă că după finisarea construcțiilor ilegale, scurgerea apei de pe casa de locuit, bucătăria de vară și de pe anexele gospodărești au fost direcționate în așa mod încât după precipitații apa se scurge în grădina ei, prin care îi distruge culturile agricole și stupurile cu albini.

Actualmente, Vasile Baran a redirecționat scurgerea de pe acoperișul casei de locuit și a bucătăriei de vară pe teritoriul gospodăriei sale, însă apa de pe acoperișul anexei gospodărești se scurge în continuare pe teritoriul acesteia.

Susține că intenționează să desfășoare construcția unei anexe gospodărești în gospodăria ce-i aparține, în acest sens dispunând și de decizia nr. 05/7-XXV din 8 octombrie 2014 a Consiliului orașenesc Cantemir, prin care i s-a permis efectuarea acestor construcții, însă nu poate începe aceste lucrări, deoarece Vasile Baran îi încalcă dreptul de proprietate și creează obstacole în vederea exercitării acestui drept.

Menționează că prin acțiunile ilicite ale pârâtului, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 5000 lei, caracterizat prin suferințe pe care le-a suportat în legătură cu încălcarea drepturilor și libertăților ei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 29, 46, 55 din Constituția RM, art. 376 alin. (1), 377, 379 alin. (1), 386, 389 alin. (1), 391 alin. (1), 1422 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea lui Vasile Baran să înlăture încălcările pe care le-a admis și obstacolele create în folosirea terenului, demolarea parțială a casei de locuit, a bucătăriei de vară și anexelor gospodărești construite cu încălcarea prevederilor legii, obligarea lui Vasile Baran să direcționeze scurgerea apei de pe construcțiile sale pe teritoriul ce-i aparține, repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 26 ianuarie 2017 a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Sofia Negru, obligat Vasile Baran să organizeze scurgerea apelor de pe acoperișul construcțiilor sale, amplasate la hotar cu terenul Sofiei Negru, în exclusivitate pe teritoriul său, în rest, au fost respinse pretențiile ca neîntemeiate.

A fost încasat de la Vasile Baran în beneficiul Sofiei Negru întru compensarea cheltuielilor de judecată 3000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de Sofia Negru, prin intermediul avocatului Serghei Rusev și apelul declarat de Vasile Baran, prin intermediul avocatului Gheorghe Josu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 8 februarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Sofia Negru, reprezentată de avocatul Serghei Rusev a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei recurate, în partea ce ține de respingerea pretențiilor Sofiei Negru, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă înlăturarea de către Vasile Baran a încălcărilor admise, precum și a obstacolelor create în folosirea terenului, demolarea parțială a casei de locuit, a bucătăriei de vară și anexelor gospodărești construite cu încălcarea prevederilor legale și nerespectându-se distanța minimă la hotar, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată, deoarece instanța de apel a admis o încălcare esențială și o aplicare eronată a normelor de drept material stabilite la art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC.

Sușține că probele anexate la materialele dosarului și cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează cu certitudine faptul că Vasile Baran îi încalcă dreptul de vecinătate, creează obstacole în folosirea propriului ei teren și îi aduce atingere dreptului de proprietate, iar instanța de fond a stabilit în mod eronat anumite circumstanțe.

Menționează că referitor la perioada reconstrucțiilor neautorizate, în special a bucătăriei de vară, au fost prezentate instanței plângerile depuse de ea și membrii familiei acesteia la organele competente. Faptul că reconstrucțiile au început anume în anul 2014 se demonstrează și prin procesul – verbal nr. AA 0002837 din 3 decembrie 2014 întocmit de inspectorul principal al Inspecției de Stat în Construcții Teritorială „Sud” Cahul, certificatul nr.05-5 1273 din 13 octombrie 2014 eliberat de Primăria or. Cantemir, precum și prin declarațiile reprezentantului intervenitului accesoriu Corina Graur, dar și a martorului V. Andoni.

Relevă că concluziile instanței în acest sens sunt diametral opuse probelor prezentate și existente la materialele cauzei.

Obiectează că a solicitat lui Vasile Baran să înceteze construcțiile ilegale, a sesizat organele competente în acest sens, deci obiecțiile și sesizările au fost efectuate de ea nemijlocit în momentul construcțiilor și chiar la etapa incipientă a acestora.

Remarcă că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume, la caz urmau să fie aplicate prevederile art. 389 alin. (1) Cod civil și prevederile pct. 2.12 din Principiile și metodologia reglementării în construcții,

aprobat prin Ordinul nr. 6 din 11 aprilie 2008 al Ministerului Construcției și Dezvoltării Regionale a RM.

Consideră că aceste prevederi legale sunt aplicabile cauzei, deoarece reconstrucția bucătăriei de vară a fost făcută în primăvara anului 2014, fiind încălcat dreptul de vecinătate și de amplasare a construcției de la hotar cu vecinul.

Afirmă că nici instanța de fond, nici instanța de apel nu au aplicat nici prevederile art. 1398 Cod civil.

Totodată, susține că instanța de apel făcând referire și aplicând prevederile art. 21 Cod funciar la cazul dat, a interpretat în mod eronat legea, deoarece acestei prevederi legal i s-a atribuit un mai mare grad de abstracție, iar aplicând norma respectivă, instanța a extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică.

La 19 februarie 2018, Sofia Negru a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei recurate.

În motivarea acestuia a invocat că prin interpretarea eronată a circumstanțelor de fapt și de drept a prevederilor art. 373 alin. (1) CPC, nu au fost aplicate prevederile art. 386 alin. (1) CPC, au fost ignorate și nu au fost aplicate prevederile art. 90 și 373 alin. (5) CPC.

La 5 martie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Vasile Baran, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că a ridicat construcțiile în exclusivitate pe teritoriul ce-i aparține conform titlului de proprietate asupra terenului, iar scurgerea apei de pe acoperișurile construcțiilor este organizată pe hotar, dar nu pe terenul ce aparține Sofiei Negru.

Reține că potrivit legii, pentru executarea acestor lucrări de construcție, dânsul nu a avut nevoie de autorizație în construcții, fapt confirmat prin hotărârea Judecătorei Cantemir din 24 decembrie 2014 prin care a fost încetat procesul contravențional în baza art. 179 Cod contravențional, deoarece nu există faptul contravenției.

Notează că normele în construcții aprobate în anul 2008, la care face referire intimata, nu sunt aplicabile construcțiilor ridicate până în anul 2008.

Menționează că un act de stabilire a hotarelor fixe între vecinii Sofia Negru și Vasile Baran nu a fost întocmit niciodată, deși trebuia întocmit până la întocmirea titlurilor de proprietate.

Consideră că în cazul dat trebuie aplicate prevederile art. 19 din Legea cadastrului bunurilor imobile.

Evidențiază că atât prima instanță, cât și instanța de apel au făcut concluzii contradictorii prin admiterea parțială a acțiunii, menționând că din actele dosarului și, în special, din pozele anexate la dosar, se vede că scurgerea apelor de pe acoperișul construcțiilor amplasate la hotar cu terenul ce aparține Sofiei Negru, nu este organizată până la capăt.

Remarcă că instanța de fond incorect a aplicat prevederile art. 96 CPC, deși urmau a fi aplicate prevederile art. 94 alin. (1) CPC, deoarece acțiunea a fost admisă

parțial și se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei motivate a fost expediată în adresa părților la 4 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 70 Vol. II), careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 24 octombrie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Sofia Negru, reprezentată de avocatul Serghei Rusev și Vasile Baran, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Sofia Negru, reprezentată de avocatul Serghei Rusev și Vasile Baran, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Sofia Negru, reprezentată de avocatul Serghei Rusev și Vasile Baran, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Sofia Negru, reprezentată de avocatul Serghei Rusev și Vasile Baran, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean